

● İsmail Bingöl

Annem

Hasretin bir alev yakıyor beni,
Seni görse idim bir su içimi,
Bilmem dertli miyim yoksa deli mi?
Gezer ilden ile avare annem...

Bağrımın yarası durmaz sızılar,
İçimde bin türlü dertler acılar,
Karanlık sokaklar ıssız geceler,
Yalnızım yorgunum düşkünüm annem...

Bu ayrılık bitirecek ömrümü,
Yok edecek benliğimi özümü,
Çürütecek hayatımı gönlümü,
Sıladan bir haber kurtar be annem...

Bulamadım

Vefaya ümide gönlümü saldım,
Kime dost dediysem yarasin aldım,
Onulmaz dertlerle baş başa kaldım,
Bir çare sunacak el bulamadım.

Zaman kurdu tuzağını el gibi,
Üstümüze geliverdi dev gibi,
Ecel gibi ağrı gibi yel gibi,
Kaçıp kurtulacak yol bulamadım.

Ey biçare gönül hâlâ neylersin?
Nefsin kullarından imdat beklersin,
Giden gitti geçti yine her mevsim,
Bu sırrı çözecek dil bulamadım.

